

376

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 listopada 1965 r.

w sprawie ustalenia wysokości procentowego udziału pokrycia środków obrotowych państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego i wykonawstwa inwestycyjnego objętych planowaniem terenowym.

Na podstawie § 14 ust. 1 uchwały nr 280 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego i wykonawstwa inwestycyjnego objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski Nr 61, poz. 320), zwanej dalej „uchwałą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Udział funduszy własnych w obrocie w finansowaniu środków obrotowych przedsiębiorstw przemysłowych, objętych uchwałą, ustala się w wysokości 60% wartości środków obrotowych określonych w § 14 ust. 2 uchwały, pomniejszonych o wartość zapasów i nakładów sezonowych, rezerw oraz zapasów nieprawidłowych.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do pierwszego wyposażenia w środki obrotowe ze środków inwestycyjnych.

3. Zapasy nieprawidłowe, nie przyjęte przez bank do kredytowania, podlegają sfinansowaniu w 100% funduszami własnymi.

§ 2. W rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się:

- 1) za rezerwy — zapasy utworzone w wykonaniu zarządzeń wydanych przez właściwe ministerstwa (Komitet Drobnej Wytwórczości) w uzgodnieniu z centralą banku finansującego;

2) za sezonowe zapasy i nakłady — zapasy oraz nakłady przyszłych okresów, występujące w związku z sezonowymi wahaniami produkcji, zakupu lub sprzedaży, jak również w związku z warunkami transportu, przyjęte w całości przez bank do kredytowania,

3) za zapasy nieprawidłowe — zapasy zbędne i nadmierne w rozumieniu przepisów uchwały nr 3 Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1964 r. w sprawie upłynnienia zbędnych i nadmiernych zapasów niektórych przedmiotów (Monitor Polski Nr 5, poz. 22) oraz stany nakładów przyszłych okresów aktywowane niezgodnie z zasadami ewidencji księgowej.

§ 3. W roku 1966 zapasy nieprawidłowe według stanu na dzień 1 stycznia 1966 r. finansowane są przez bank w części nie pokrytej środkami własnymi w obrocie kredytem bankowym na warunkach stosowanych do pokrycia zapasów prawidłowych.

§ 4. Przepisy zarządzenia mają również zastosowanie do objętych uchwałą przedsiębiorstw nieprzemysłowych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

377

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 listopada 1965 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu rozliczeń z budżetami terenowymi państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego i wykonawstwa inwestycyjnego objętych planowaniem terenowym.

Na podstawie § 23 uchwały nr 280 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego i wykonawstwa inwestycyjnego objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski Nr 61, poz. 320) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o „przedsiębiorstwach”, należy przez to rozumieć państwowe przedsiębiorstwa przemysłu terenowego i wykonawstwa inwestycyjnego, biura konstrukcyjne i projektowe, laboratoria oraz przedsiębiorstwa skupu i zaopatrzenia drobnej wytwórczości podległe radom narodowym, o których mowa w § 1 uchwały nr 280 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego i wykonawstwa inwestycyjnego objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski Nr 61, poz. 320), zwanej dalej „uchwałą”.

§ 2. 1. Wysokość stawek wpłat z zysku do budżetu ustala się:

- 1) w przedsiębiorstwach przemysłu terenowego — zależnie od rentowności danego przedsiębiorstwa oraz od procentowego udziału nakładów osobowych w nakładach ogółem,
- 2) w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego — zależnie od rentowności danego przedsiębiorstwa.

2. Za rentowność przedsiębiorstwa należy uważać stosunek wyniku bilansowego, po potrąceniu zysku niezależnego od działalności przedsiębiorstwa i zysku nieprawidłowego, do kosztu własnego sprzedaży ogółem (ust. 4).

3. Za procentowy udział nakładów osobowych w nakładach ogółem należy uważać udział procentowy w nakładach ogółem osobowego funduszu płac pracowników przedsiębiorstwa łącznie ze składkami na ubezpieczenia społeczne.

4. Za koszt własny sprzedaży ogółem należy uważać koszt własny sprzedanej produkcji (podstawowej i pomocniczej), usług i materiałów z wyłączeniem w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego kosztu robót wykonanych siłami obcymi (przez podwykonawców).

§ 3. 1. Przedsiębiorstwa dokonują rozliczeń z tytułu wpłat z zysku do budżetu bezpośrednio z budżetami tych rad narodowych, którym są podległe, według stawek określonych w § 6 ust. 1 lub 3 uchwały albo według tabeli stanowiącej załącznik do uchwały z uwzględnieniem przepisów § 6 ust. 4 i 5 uchwały.

2. Podwyższenie stawek wpłat z zysku do budżetu w przedsiębiorstwach osiągających rentowność powyżej 5%, stosownie do przepisu § 6 ust. 1 i 2 uchwały, może nastąpić po zapewnieniu przedsiębiorstwu należnych mu odpisów na fundusze zakładowy i rezerwowy oraz planowanych odpisów na fundusz rozwoju.

3. Obniżenie stawek wpłat z zysku do budżetu, o których mowa w ust. 1, zastosowane w wypadkach określonych w § 6 ust. 4 uchwały jest dokonywane przez prezydium właściwych rad narodowych przez ustalenie nowej stawki, a następnie przez ustalenie różnicy pomiędzy stawką procentową określoną w § 6 ust. 1, 2 i 3 uchwały a stawką nową. Nową stawkę ustala się jako stosunek procentowy wpłaty z zysku do budżetu do zysku podlegającego rozliczeniu, określony w planie techniczno-ekonomicznym przedsiębiorstwa lub dla rozliczenia przedsiębiorstwa na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego (np. stawka według tabeli wynosi 75%, nowa stawka, tj. stosunek obniżonej wpłaty z zysku do budżetu do zysku podlegającego rozliczeniu, którym jest wynik bilansowy po potrąceniu zysku niezależnego od działalności przedsiębiorstwa i zysku nieprawidłowego — wynosi 60%, różnica stawek wynosi minus 15%).